

Fólkatingsvalið 2011

A

B

C

D

E

F

H

Edmund Joensen
fólkatingsmaður fyri
Sambandsflokkin

1.000 nýggj arbeiðspláss eftir 8 árum

Lat okkum brúka fólkatingsumboðanina og samstarvið í Ríkisfelagsskapinum til at byggja upp ein føroyskan vakstrardepil, har nýggjar útbúgvingar, vinnufyrirøkur, vinnugransking og íverksetan tiltrekkja fólk og skapa nýggj føroysk arbeiðspláss

Hóast ósamdir í nógvum, so eru flestu politisku flokkar í hesum valstríði samdir um, at Føroyar hava harðliga brúk fyri búskaparvøkstri og fólkavøkstri.

Hetta er ein stór uppgáva hjá okkum øllum at loysa, og vit eiga at loysa hana í felag.

Føroyskar fyrirøkur stríðast fyri vøkstri hvønn dag. Landsstýrið ger sítt fyri at skapa fortreytir fyri vøkstri. Kortini ganga føroyingar í túsundatali arbeiðsleysisir.

Íløg í vøxtur

Í størsta partinum av heiminum verður átøk gjørd fyri at skapa búskaparvøktur. Lat okkum hyggja at, hvussu tey í Danmark júst í hesum døgum ætla at skipa seg fyri at skapa nýggj arbeiðspláss.

Har er eitt visionert útspæl á gáttini, sum í heilt stuttum gongur út uppá

at investera 1 mia. kr. í ein vakstrardepil, har ið vinnufyrirøkur, útbúgvingarstovnar og granskarar eftir 8 árum skulu skapa 100.000 nýggj arbeiðspláss innan framleiðsluvinnurnar.

Íløg er stór, og tankin er, at triggir partar skulu reisa ein triðing av kapitalinum hvør: staturin, vinnulívið og universitetini.

Málið er at fáa nýggj arbeiðspláss í staðin fyri tey, sum eru mist í kappingini við útheimin. At skapa vøktur.

Føroyskur vakstrardepil er møguligur

Enn hava vit í Føroyum ikki í nóg stóran mun miðvíst roynt at skapa nýggj arbeiðspláss við at kombinera útbúgving, vinnulívsvirksemi, vinnugransking og íverksetan í einum munagóðum samhangandi átaki.

Hví gera vit ikki tað?

Hví ikki brúka ein slíkan leist, har ið vit seta okkum sum mál at leggja t.d. 100 mió. kr. í ein føroyskan vakstrardepil, sum eftir eitt áramál kann skapa eini 1.000 nýggj arbeiðspláss?

Ein føroyskur vakstrardepil, har ið okkara vinna, útbúgvingar- og granskingarstovnar og íverksetandi kreftir seta seg saman at menna nýggjar vørur og tænastr, vil við garanti tiltrekkja ung, ið vilja lesa og læra, og fólk við royndum og vitan.

Depilin vil eisini viðvirka til, at útið setar fáa nakað munagott at koma heim aftur til.

Hetta tvørgangandi átakið vil skapa arbeiðspláss, búskaparvøktur og fólkavøktur.

Brúka Ríkisfelagsskapin

Hvaðani skulu pengarnir koma frá?

Givið er, at tað krevur bæði almannan og privatan føroyskan kapital at fáa á føtur vakstrardepilin – eitt kombinerað universitets-, vinnulívs- og granskingarsetur.

Men Føroyar eru eisini í teirri hepnu støðu, at vit eru partur av einari størri skipan, ið vit kunnu trekkja uppá.

Ríkisfelagsskapinum kann nevnliga medvirka til at fáa ferð á búskaparvøktur og fólkavøktur her í landinum.

Eg ivist onga løtu í, at okkara samstarvspartnarar á Christianborg vilja arbeiða saman við okkum í Føroyum, t.d. um at flyta útbúgvingar heim til Føroya, har ið figgingin kann fylgja við.

Harumframt áttu vit at strikað fastfrystingina av Ríkisveitingini.

Á tann hátt fæst størsti partur av figgingini til vega skjótt, og gongd kann koma á projektið, ið skal skapa arbeiðspláss, búskaparvøktur og fólkavøktur.

Fólkatingsumboðið til verka

Gera vit av at fara undir ætlanina, so krevur hon sjálvsagt gott samstarv í Føroyum og millum Føroyar og Danmark.

Hetta er ein ítøkilig ætlan, sum farast kann undir beinanveg, og tað er upplagt, at fólkatingsmaðurin hjá Sambandsflokkinum verður settur á uppgávuna, so vakstrardepilin kann gerast veruleiki.

Poul Michelsen
Løgtingsmaður
fyri Framsókn

Lene Espersen? Har var ikki nógv hjálp at heinta

»Ósemjan um makrel má loysast, áðrenn Føroyar kunnu vænta sær eina betri handilsavtalu við ES«, segði Lene Espersen, danskur uttanríkisráðharri, sum herfyri steðgaði nakrar fáar tímar í Føroyum. Hon hevði – orsaka av at val bleiv útskrivað í Danmark - ikki stundir at siga og gera so nógv, men hon fekk tó sent ávaringina til føroyingar- »Føroyingar skulu ikki vænta sær nakra nýggja og betri handilsavtalu við ES, fyrr enn ósemjan um makrelin er loyst. Tað er umráðandi, at ósemjan verður loyst, áðrenn Danmark tekur við formansskapinum í ES á nýggjári-

num, tí tað tíðarskeiðið fær Danmark illa røkt føroysk áhugamál.»

Einki var nevnt um, at føroyingar hava rætt til størri makrelkvotu – eingin spurningur settur við um føroyska kvotan er skeivt útroknað og byggir uppá skeivar fortreytir – einki spurnartekin sett við, at føroyingar hava prógva at makrelur bæði livir og gýtur í føroyskum sjógvi – einki spurnartekin um, at makrelur er í føroyskum sjógvi í nógv størri mun enn nakar visti av ella rættari sagt vildi vita av.

Boðskapurin frá Lenu Espersen var greiður » onga betri handilsavtalu uttan tit

gevast við tykkara makrel-fiskari»

Vit vita, at hvørki Norra og ES vilja geva okkum ta kvotu, vit rættvíst eiga. Vit vita at makreltilfeingi okkara í føroyskum sjógvi hevur eitt árligt virði uppá hundratals milliónir kr, ja, helst omanfyri milliardina.

Tað er eyðsæð, at ein betri handilssáttmáli við ES, sum skal kompensera fyri makrelrættindi okkara, er sera torførur at fáa eyga á.

Vit hava nústani tora at kravt okkara rímiliga og rætta part av makreltilfeinginum.

Tíbetur hava vit tikið hetta stigið. Tað er mær tí óhugsandi, at vit í komandi

makrelsamráðingum fara at slaka í krøvum okkara.

Herfyri fór lítil privat sendinevnd úr Føroyum til Noregs at royna at greiða norðmonnum frá okkara rættindum makrelkvotuni viðvíkjandi. Sendinevndin var væl ílatin til at greiða norðmonnum frá støðu føroyinga, men har var tosað fyri deyvum oyrum. Tað var sum at sletta vatn á gás.

Roynt verður nú frá norskari síðu at fáa Ísland við í partin hjá ES og Noregi ímóti Føroyum. Hetta sjálvsagt við at Noreg og ES eru sinnaði at geva íslendingum munandi størri rættindi.

Vit eru uppi ímóti stórum

kreftum – og vit skulu spyrja okkum hví so er ? Her eru sera nógv virðir uppá spæl. Virðir, sum vit eiga okkara rættvísa part av, men sum Noreg og ES ikki unna okkum.

Hóttanin frá Lene Espersen skulu vit taka við sinnisró. Vit eiga okkara rætt, og hann skulu vit krevja – so einfalt er hetta.